

РАН БОСИЛЕК

БАБА МЕЦА И ЧОВЕКЪТ

chitanka.info

Прочула се Баба Меца. Няма юнак като нея! Тя се много възгордяла.

Един ден били събрани всички горски животни. Пред тях Баба Меца рекла:

— Знай ли някой да ми каже юнак, по-голям от мене?

Обадил се Ежко Бежко:

— Твоята сила, Бабо Мецо, е навсякъде позната. Но по-силен от човека аз не зная на земята.

— Как тъй може! — виква Меца. — Искам с него да се боря!

— Остави се! — рекла Лиса. — Не мери се ти с човека! Безчет майстории знае. Изведнъж ще те събори.

— Право казва Кума Лиса! — обадил се Заю Баю. — Аз съм такъв бързоходец. На сто кучета убягвам! Но от човека се плаша.

— И аз човек щом подуша — намесил се Кумчо Вълчо, — отдалече забикалям.

— Вие всички сте страхливци! — изревала Баба Меца. — Още ей сега отивам да се срещна с човека. Нека и той да узнае силата на Баба Меца!

Тя вървяла, що вървяла — насреща си кон видяла.

— Добра среща, Вихрогоне!

— Добра среща, Бабо Мецо!

— Имам нещо да те питам.

— Що те носи насам, Мецо?

— Ти познаваш ли човека? Искам с него да се боря.

— Стой, не думай, Бабо Мецо! С човека шега не бива. Аз съм по-голям от него, но ме язди и ме впряга. С хитрина и ум се бори!

— Като си такъв страхливко, ще те язди, то се знае. Нека с мене да опита!

Заминала по-нататък. Насреща ѝ бивол иде.

— Добра среща, Чернокожко!

— Добра среща, Бабо Мецо!

— Ти си опитен и умен. Искам нещо да те питам.

— Питай, Мецо, що ще питаш. Готов съм да отговоря.

— Как познаваш ти човека? Искам с него да се боря!

— Откажи се, Бабо Мецо. Като него юнак няма. Аз съм по-силен от тебе, но пред него съм покорен. Той ме впряга и товари. Цял ден с мен оре земята. С хитрина и ум се бори!

— Бива ли тъй да се плашиш? — изревала Баба Меца. — Не ти прилича на боя! Я кажи ми де го него! Да го пипна за снагата!

— Мецо, свивай си устата! Тясна ще ти е гората!

— От страхливци ум не искам!

Пак тръгнала Баба Меца. Ще се бори със човека.

Вървяла, какво вървяла, сред гора дървар видяла.

— Ей, двукрачо — рекла Меца. — Виждал ли си тук човека?

— Аз съм, Мецо. Какво трябва?

— Искам с тебе да се боря!

— Затуй ли си дошла тука? Ей сега ще се поборим. Но две юначества имам — едното е за всеки ден. Другото е за юнаци. Ти на борба си прочута. Искам чест да ти направя. Затуй ще почакаш малко. Аз ще ида да си взема голямото юначество. Ама ти да не избягаш?

— Няма, няма — рекла Меца. — Толкоз време как те диря! Може ли сега да бягам!

А дърварят отговорил:

— Лъгали са ме юнаци, та не вярвам голи думи. По-добре е да те вържа.

— Аз и без туй ще те чакам. Но щом искаш, завържи ме.

Вързал дърварят Мецана. Влязъл навътре в гората. Избрал дълга суровица. Отсякъл я. Нарамил я. Върнал се при Баба Меца. Па като заудрял здраво. Че по-горе, че по-доле. Хем я удря, хем нарежда:

— Мецо ле, Мецо, Мецано, дълго ти руно непрано. Ще го отупам в гората, ще го опера в реката!

Обикаля Баба Меца, завързана о дървото. Реве страшно и се моли:

— Стига! Пусни ме, човече! Ти си по-силен от мене!

Пуснал я тогаз дърварят. И Меца — беж да я няма.

Насреща ѝ Кума Лиса:

— Как е, Мецо? Какво стана? Борихте ли се с човека?

— Остави се, Кума Лисо! Вие добре си го знаете. С него шега не бива. Две юначества си има. С едното само връзва, а с другото налага!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.